

تأثیر کاربرد متانول بر برخی خصوصیات مرتبط با رشد ریشه نخود (*Cicer arietinum* L.)

تحت تنش خشکی

سعید رضا حسین زاده^{۱*}، اعظم سلیمی^۲ و علی گنجعلی^۳

(۱) دانشجوی دکتری دانشکده علوم دانشگاه لرستان، گروه زیست شناسی، لرستان، ایران

(۲) استادیار دانشکده علوم دانشگاه خوارزمی تهران، گروه زیست شناسی، تهران، ایران

(۳) استادیار دانشکده علوم دانشگاه فردوسی مشهد، گروه زیست شناسی، مشهد، ایران.

* نویسنده مسئول: Hossinzadeh_tmu@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۹۱/۰۷/۰۴

تاریخ دریافت: ۹۱/۰۴/۰۳

چکیده

بخش مهمی از موفقیت تولید در مناطق دارای تنش خشکی به جذب مؤثر آب و عنصر غذایی توسط سیستم ریشه‌ای کارآمد وابسته است. به منظور بررسی اثر محلول پاشی متانول بر خصوصیات ریشه نخود (رقم کرج) در شرایط تنش خشکی آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار در شهریور سال ۹۰ در پژوهشکده علوم گیاهی دانشگاه فردوسی مشهد به اجرا درآمد. عامل محلول پاشی متانول با ۵ سطح، شاهد (بدون محلول پاشی)، ۲۰، ۲۵، ۳۰ و ۳۵ درصد حجمی بود که به هر کدام از سطوح ۲ گرم در لیتر گلیسین اضافه شد. محلول پاشی ۳ بار طی فصل رشد گیاه و با فواصل ۱۰ روز صورت گرفت. محلول پاشی گیاهچه‌ها تا زمان جاری شدن قطره‌های محلول روی برگ ادامه یافت. عامل خشکی نیز شامل تنش خشکی (۲۵ درصد ظرفیت زراعی) و بدون تنش خشکی (۱۰۰ درصد ظرفیت زراعی) اعمال شد. نتایج نشان داد بین سطوح مختلف متانول اختلاف معنی‌داری از نظر وزن خشک ریشه، سطح و طول ریشه اصلی، مجموع طول ریشه‌ها، نسبت ریشه به اندام هوایی و نسبت سطح ریشه به سطح برگ وجود داشت ($p \leq 0.05$). محلول پاشی با سطح ۲۵ درصد حجمی، موجب افزایش معنی‌داری در میزان وزن خشک ریشه، مجموع طول ریشه‌ها و سطح ریشه‌ها نسبت به دیگر سطوح شد. اثرات متقابل تنش خشکی و متانول تأثیر معنی‌داری بر میزان مجموع طول ریشه‌ها و نسبت ریشه به اندام هوایی داشت ($p \leq 0.05$). به طور کلی می‌توان کاربرد محلول پاشی ۲۵ و ۳۰ درصد حجمی متانول را برای افزایش عملکرد در گیاه نخود توصیه کرد.

واژه‌های کلیدی: تنش خشکی، خصوصیات ریشه، محلول پاشی متانول، نخود.

مقدمه

نخود (*Cicer arietinum* L.) در دامنه وسیعی از شرایط آب و هوایی از نواحی نیمه گرمسیری شبه قاره هند و شمال شرقی استرالیا تا مناطق مدیترانه‌ای غرب آسیا، شمال آفریقا، جنوب و جنوب غربی اروپا کشت می‌شود (Leport *et al.*, 1999). در ایران، نخود در بین حبوبات سرمدوست با سطح زیر کشت ۷۵۵ هزار هکتار و تولید تقریبی ۳۱۰ هزار تن، بیش‌ترین سطح زیر کشت و تولید را به خود اختصاص داده است. در حال حاضر در اکثر نقاط دنیا، نخود به دلیل اهمیت راهبردی آن در تولید پروتئین‌های گیاهی، کشت می‌شود. تنش‌های زنده و غیرزنده، محدود کننده‌ی رشد و عملکرد گیاهان در بسیاری از نقاط دنیا هستند و به همین دلیل اختلافات قابل توجهی در عملکرد این محصول در مناطق مختلف قابل مشاهده است. در شرایط اقلیمی خراسان، گیاهان کشت شده معمولاً در دوره رشد رویشی خود تحت تأثیر تنش خشکی متناوب قرار می‌گیرند و در مرحله رشد زایشی با تنش خشکی انتهای فصل و گرما به صورت توأم مواجه می‌شوند (Ganjeali and Kafi, 2007). از آنجا که آب قابل دسترس، عامل اصلی محدود کننده‌ی رشد در محیط‌های خشک می‌باشد، بیش‌ترین بازده از نظر رشد و تولید محصول، زمانی حاصل می‌شود که از آب محدود موجود در خاک، حداکثر جذب صورت پذیرد. این خصوصیت تنها از طریق مکانیسم‌های سازگاری مرتبط با سیستم ریشه حاصل خواهد شد. Gamze و همکاران (۲۰۰۵) بیان داشت در بقولات دانه‌ای، اولویت تخصیص مواد فتوسنتزی در مراحل اولیه رشد عموماً به سمت ریشه‌ها است تا اندام‌های هوایی و لذا بقولات در مرحله گیاهچه‌ای معمولاً از سیستم ریشه‌ای سنگین‌تری برخوردار هستند. از آنجایی که نسبت بالاتر ریشه به اندام‌های هوایی (اندام‌های جذب کننده آب نسبت به اندام‌های مصرف کننده) توان گیاه را برای افزایش تحمل به خشکی بهبود می‌بخشد، لذا اغلب متخصصان فیزیولوژی این نسبت را به عنوان یک معیار برای گزینش ژنوتیپ‌های مقاوم به خشکی معرفی می‌نمایند (Gamze *et al.*, 2005; Gupta, 1984). اولین شرط جهت دستیابی به عملکرد بالا در واحد سطح، تولید ماده خشک زیاد است، زیرا حدود ۹۰ درصد وزن خشک گیاهان ناشی از جذب و تحلیل دی اکسید کربن طی فتوسنتز است، در نتیجه افزایش سرعت تثبیت برای بالا بردن ظرفیت تولید گیاهان زراعی می‌تواند مفید باشد (Makhdom *et al.*, 2002; Hanson and Roje, 2001; Dowine *et al.*, 2004). در تحقیقات اخیر، کاربرد متانول به عنوان یک منبع کربن برای گیاهان زراعی رواج پیدا کرده است (Benson and Nonomura, 1994; Downie *et al.*, 2004). زیرا گیاهان می‌توانند متانول محلول پاشی شده بر روی برگ‌ها را به راحتی جذب کرده و آن را به عنوان منبع کربنی اضافه بر کربن اتمسفر مورد استفاده قرار دهند (Gout *et al.*, 2000). متانول ماده‌ای کاملاً شناخته شده برای گیاهان می‌باشد، زیرا این ماده یکی از ساده‌ترین فرآورده‌های گیاهی بوده که توسط اکثر گیاهان خصوصاً طی مراحل اولیه بزرگ شدن برگ‌ها در اثر دمتیلاسیون پکتین، تولید و به محیط اطراف آن‌ها انتشار می‌یابد (Benson and Nanomura, 1994). کاربرد متانول محلول پاشی

شده همانند متانول طبیعی که در برگ‌ها بر اثر فعالیت آنزیمی پکتین متیل استراز در فرایند گسترش دیواره سلولی ایجاد می‌شود، می‌تواند موجب افزایش تولید سیتوکینین و تحریک رشد گیاه شود (Holland, 1997). متانول دارای کربن نشان‌دار ۱۴ پس از محلول‌پاشی روی سطح گیاهان سریعاً وارد بافت‌های آن‌ها شده و پس از تأثیر گذاشتن بر متابولیسم گیاه، کربن مذکور در ساختار اسید آمینه سرین و گلیسین یافت می‌گردد (Gout et al., 2000). گلیسن در بهبود مقاومت به تنش دارای نقش مؤثری است که به مقدار کم مخلوط با متانول در محلول‌پاشی مصرف می‌گردد. نقش محافظتی گلیسین فقط به تنش محافظتی اسمزی آن خلاصه نشده است بلکه این ماده در دیگر اثرات فیزیولوژیکی مؤثر در پاسخ به تنش‌های گیاهان مطرح است (Krishnamurthy et al., 2003). در اوایل دهه ۱۹۹۰ میلادی گزارش شد که کاربرد محلول‌های متانول روی قسمت‌های هوایی گیاهان زراعی باعث افزایش عملکرد، تسریع در رسیدگی، کاهش اثر تنش خشکی و کاهش نیاز آبی آن‌ها می‌شود (Nemecek et al., 1995). مطالعات نشان داد که محلول‌پاشی ۲۰ درصد متانول بر روی قسمت‌های هوایی بادام زمینی باعث افزایش عملکرد دانه، وزن خشک ریشه و مقدار پروتئین دانه بادام زمینی شده است (Vyshkayy et al., 2008). همچنین مطالعات بر روی گیاهان گوجه فرنگی، لوبیا، چغندر قند و کلزا نشان داد گیاهانی که با متانول ۳۰ درصد محلول‌پاشی شدند ۱۲ تا ۱۳ درصد محصول بیشتری نسبت به گیاهان شاهد تولید کردند و این گیاهان به میزان کم‌تری به کمبود آب حساس بودند و در برخی موارد، تولید آن‌ها با گیاهانی که آبیاری تکمیلی شده بودند، برابر بود (Zebic et al., 2003). در مطالعه‌ای که بر روی ژنوتیپ‌های مختلف نخود صورت گرفت مشاهده شد گیاهانی که طول ریشه اصلی، تعداد ریشه‌های جانبی، تراکم طول ریشه و نسبت ریشه به اندام هوایی بالاتری دارند نسبت به گیاهانی که این خصوصیات را کم‌تر دارا می‌باشند، مقاومت و تحمل بیشتری به کم آبی و تنش خشکی دارند (Saxena et al., 2005). اعتقاد اغلب متخصصان بر این است که در نخود حداکثر عمق ریشه، یک صفت ژنتیکی است (Krishnamurthy, 1999; Saxena et al., 2003). در عین حال این صفت تحت تأثیر عوامل محیطی نیز قرار می‌گیرد (Bagheri et al., 1997; Saxena et al., 2005). مطالعات بر روی ژنوتیپ‌های مقاوم به خشکی در نخود نشان داد جذب کارآمد آب توسط ریشه، یک مشخصه مهم برای مقاومت به خشکی است (Hanson and Roje, 2001). در مطالعه‌ای که بر روی گوجه فرنگی صورت گرفت، مشاهده شد محلول‌پاشی متانول موجب افزایش وزن ساقه و ریشه می‌شود (Row et al., 1994). بررسی‌های انجام شده در مناطق خشک پاکستان نیز نشان داد، که محلول‌پاشی متانول در سطح ۳۰ درصد حجمی در گیاه پنبه موجب افزایش ارتفاع، عملکرد ریشه و محصول دانه پنبه می‌شود (Makhduma et al., 2002). جذب آب توسط گیاه به اندازه‌ی ریشه (طول یا وزن)، فعالیت و توزیع آن در خاک بستگی دارد بنابراین به نظر می‌رسد برای فهم بیشتر مکانیزم‌های مقاومت و دستیابی به منابع ژنتیکی مورد نیاز در برنامه‌های اصلاحی، درک صفات مورفولوژیک مرتبط با مقاومت به خشکی، ضروری است. به طور کلی در

مورد ویژگی‌های ریشه بقولات، مطالعات بسیار کمی انجام شده است و لذا با توجه به خواص ضد تنشی متانول مطالعه‌ی حاضر با هدف بررسی اثر محلول‌پاشی متانول بر برخی صفات مرتبط با رشد ریشه در واکنش به تنش خشکی می‌باشد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثر تنش خشکی و محلول‌پاشی متانول بر روی خصوصیات مورفولوژیکی نخود (رقم کرج) آزمایشی در شهریور ۱۳۹۰ در پژوهشکده علوم گیاهی دانشگاه فردوسی مشهد اجراء گردید. آزمایش بصورت فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار انجام شد. تیمارهای مورد بررسی در آزمایش محلول‌پاشی متانول در ۵ سطح شامل: شاهد (بدون محلول‌پاشی) و ۲۰، ۲۵، ۳۰ و ۳۵ درصد حجمی متانول که به هر کدام از محلول‌ها دو گرم در لیتر گلیسین اضافه شد. افزودن گلیسین به محلول آبی متانول سبب جلوگیری از صدمات ناشی از سمیت متانول می‌شود. در گیاهان با سرعت تنفس نوری بالا هنگامی که با متانول تیمار می‌شوند دو ملکول گلیسین در تنفس نوری ایجاد می‌شود که منجر به دو برابر شدن میزان ساکارز تولیدی می‌شود. عامل خشکی شامل شاهد (۱۰۰ درصد ظرفیت زراعی) و تنش خشکی (۲۵ درصد ظرفیت زراعی) در نظر گرفته شد. هر گلدان دو کیلوگرمی به عنوان یک واحد آزمایشی در نظر گرفته شد. برای تهیه خاک هر گلدان، خاک تهیه شده ابتدا از الک دو میلی‌متر عبور داده شد و به میزان ۲ کیلوگرم در هر گلدان ریخته شد. بافت خاک مورد استفاده شنی لومی بود که خصوصیات آن در جدول ۱ نشان داده شده است. گلدان‌ها در اتاقک رشد با درجه حرارت روز و شب به ترتیب ۲۵ و ۱۵ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند. در هر گلدان ۵ عدد بذر کشت شد و پس از سبز شدن به ۳ عدد گیاهچه در هر گلدان کاهش یافت. تیمار تنش خشکی بر اساس درصد رطوبت وزنی اعمال شد و از طریق توزین گلدان‌ها و تأمین کسری رطوبت مورد نیاز، میزان رطوبت گلدان‌ها در طول دوره رشد به طور ثابت حفظ شد. محلول‌پاشی ۳ بار طی فصل رشد گیاه و با فواصل زمانی ۱۰ روز صورت گرفت. اولین محلول‌پاشی طی مرحله رویشی در ۲۱ شهریور ماه به فاصله ۴ هفته پس از کاشت و محلول‌پاشی‌های دیگر به ترتیب در اوایل گل‌دهی و اوایل غلاف‌دهی انجام شد. نحوه محلول‌پاشی به این صورت انجام گرفت که بر روی تمام قسمت‌های بوته نخود قطرات محلول جاری شد بطوری که اندام‌های هوایی خیس شدند. محلول‌پاش دارای حجمی حدود ۱/۵ لیتر بود و سعی شد در ارتفاع ۲۰ سانتی‌متری بالای بوته‌ها قرار داده شود. زمان محلول‌پاشی در ساعت ۹-۸ صبح در روزهای تعیین شده انجام شد. در پایان دوره رشد نمونه برداری به صورت تخریبی انجام شد و بخش هوایی از ریشه گیاه تفکیک شد. صفات ریشه شامل سطح ریشه، طول ریشه اصلی، مجموع طول ریشه‌ها، وزن خشک ریشه، نسبت سطح ریشه به سطح برگ و نسبت وزن خشک ریشه به اندام هوایی نیز اندازه‌گیری شد. برای تعیین وزن خشک، نمونه‌ها به مدت ۴۸ ساعت در آون ۷۲ درجه سانتی‌گراد خشک شدند و سپس وزن آن‌ها با ترازوی AND مدل GT-300 با دقت ۰/۰۰۱ گرم تعیین شد. صفات مربوط به ریشه مانند طول، سطح و قطر، پس از رنگ‌آمیزی با پرمنگنات منیزیم و خشک کردن آب موجود

در سطح ریشه، با استفاده از دستگاه اسکنر متصل به کامپیوتر (دستگاه اندازه‌گیری صفات مربوط به ریشه) ساخت شرکت Delta-T انگلستان اندازه‌گیری شدند. داده‌ها پس از جمع‌آوری توسط نرم‌افزار Mstat-C تجزیه واریانس شدند و میانگین‌ها با استفاده از آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد مقایسه شدند.

جدول ۱: خصوصیات خاک مورد استفاده در آزمایش

pH	EC ds/m	N %	K (ppm)	Na (ppm)	P (ppm)	Clay %	Silt %	Sand %
۷٫۹	۱٫۲	۰٫۵۶	۶٫۱۳۸	۰٫۵۹	۳۵	۸٫۸۸	۳۶	۵۵٫۱۲

نتایج و بحث

وزن خشک ریشه

نتایج جدول ۲ نشان داد که محلول‌پاشی متانول تأثیر معنی‌داری بر وزن خشک ریشه داشت ($p \leq 0/05$). تنش خشکی و اثر متقابل تنش و متانول تأثیر معنی‌داری بر وزن خشک ریشه نداشت (جدول ۲). سطح ۲۵ درصد متانول بیش‌ترین میزان عملکرد ریشه را به خود اختصاص داد که با سطح ۳۰ درصد متانول اختلاف معنی‌داری نداشت. کم‌ترین میزان وزن خشک ریشه به تیمار شاهد اختصاص داشت (جدول ۳). مطالعه بر روی چغندر قند نشان داد که سطح ۲۰ و ۳۰ درصد حجمی متانول سبب افزایش ۱۰٪ عملکرد ریشه نسبت به تیمار شاهد شد (Gamze et al., 2005). در مطالعه‌ای دیگر بر روی سویا کاربرد ۲۱ درصد حجمی متانول سبب افزایش ۳۸ درصدی عملکرد ریشه نسبت به سطح شاهد (بدون محلول پاشی متانول) شد. احتمالاً متانول با افزایش میزان تثبیت CO_2 باعث افزایش عملکرد ریشه می‌شود (Mirakhori et al., 2010). در تحقیقی که بر روی نخود صورت گرفت، مشاهده شد محلول‌پاشی ۳۰ درصد حجمی متانول بیش‌ترین میزان وزن خشک ریشه را داشت (Ehyaei et al., 2010).

جدول ۲: نتایج تجزیه واریانس تیمارهای مختلف متانول و تنش رطوبتی بر برخی از صفات رشدی ریشه نخود

منابع تغییرات	درجه آزادی	نسبت ریشه به اندام هوایی	وزن خشک ریشه	طول ریشه اصلی	مجموع طول ریشه‌ها	سطح ریشه	نسبت سطح ریشه به سطح برگ
میانگین مربعات							
متانول	۴	۰/۲۶۳ *	۰/۸۸۷ **	۳۳/۱۳۷ *	۹۹۲۳۰۸/۱ *	۹۶۹۷۴۷/۶ *	۰/۳۸۷ *
تنش خشکی	۱	۰/۱۹۵ *	۰/۰۶۹ ^{ns}	۹۹/۰۰۸ *	۲۴۷۱۹۸/۱ *	۱۰۹۰۰۵/۵ *	۰/۲۵۶ **
متانول×تنش	۴	۰/۰۴۶ **	۰/۱۵۹ ^{ns}	۷/۱۹۶ ^{ns}	۹۳۹۶۴/۶ **	۸۰۹۸۶/۵۶ ^{ns}	۰/۱۰۶ ^{ns}
خطای آزمایش	۲۰	۰/۰۱۵	۰/۱۳۲	۴/۷۶۷	۱۷۵۲۳۲/۶	۶۲۰۹۳/۲۸۵	۰/۰۴۹
ضریب تغییرات (%)	-	۱۰/۱۲	۱۹/۰۸	۸/۰۷	۱۴/۰۱	۱۴/۰۱	۱۶/۰۶

ns، * و ** به ترتیب بیانگر عدم اختلاف معنی‌دار و اختلاف معنی‌دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد می‌باشند.

جدول ۳: مقایسه میانگین برخی از صفات رشد ریشه گیاه نخود تحت تأثیر سطوح مختلف متانول

تیمارها	نسبت وزن ریشه	وزن خشک ریشه	طول ریشه اصلی	مجموع طول ریشه‌ها	سطح ریشه	نسبت سطح ریشه
	به اندام هوایی	(میلی گرم/گیاه)	(سانتی متر)	(سانتی متر/گیاه)	میلیمتر مربع/گیاه	به سطح برگ
متانول						
شاهد	۰/۹۲۲d	۱/۴۶۹c	۲۳/۰۰b	۴۸۲۵/۱b	۴۶۰۰۰e	۱/۰۷۷c
۲۰٪ حجمی	۱/۰۹۱cd	۱/۸۸۰bc	۲۷/۵۸a	۴۹۳۴/۲b	۵۰۴۸۰d	۱/۱۹۳bc
۲۵٪ حجمی	۱/۴۵۶a	۲/۴۲۲a	۲۹/۰۸a	۵۸۴۴/۰a	۷۶۰۰۰a	۱/۷۲۶a
۳۰٪ حجمی	۱/۳۴۲ab	۲/۱۴۰ab	۲۸/۰۸a	۵۰۵۰/۳b	۵۸۵۹۰b	۱/۴۸۶ab
۳۵٪ حجمی	۱/۱۷۸abc	۱/۶۲۶c	۲۷/۵۰a	۵۰۱۱/۲b	۵۴۴۹۰c	۱/۳۷۵abc

میانگین‌هایی که در هر ستون دارای یک حرف مشترک می‌باشند مطابق آزمون چنددامنه‌ای دانکن ($p \leq 0.05$) اختلاف معنی‌داری ندارند.

نسبت وزن ریشه به اندام هوایی

نتایج جدول ۲ نشان داد که اثر تیمار محلول پاشی متانول و تیمار تنش خشکی بر وزن ساقه معنی دار بود ($p \leq 0.01$). اثر متقابل تنش خشکی و متانول نیز تأثیر معنی داری ($p \leq 0.05$) بر این صفت داشت (جدول ۲). در بین تیمارهای محلول پاشی، بیشترین میزان نسبت ریشه به اندام هوایی مربوط به سطح ۲۵ درصد حجمی بود که با دیگر سطوح به جز سطح ۳۰ درصد حجمی اختلاف معنی داری داشت. کمترین میزان این صفت مربوط به سطح شاهد (بدون محلول پاشی متانول) بود (جدول ۳). در بررسی که روی پنبه صورت گرفت، مشاهده شد سطوح مختلف محلول پاشی متانول منجر به افزایش نسبت وزن خشک ریشه به اندام هوایی نسبت به شاهد شد (Makhdum et al., 2002). افزایش نسبت وزن خشک ریشه به اندام هوایی با محلول پاشی متانول را می توان به تأثیر بیش تر متانول بر صفات ریشه شامل وزن خشک، سطح و طول ریشه نسبت به اندام هوایی مرتبط دانست. مطالعات متعدد نشان داده است که تنش خشکی نسبت وزن خشک ریشه به اندام هوایی را در غالب گیاهان افزایش می دهد و این افزایش به کاهش بیش تر رشد اندام های هوایی نسبت به ریشه مربوط می شود (Gupta, 1984). نتایج این تحقیق نیز نشان داد که تنش خشکی باعث افزایش نسبت ریشه به اندام هوایی شد. البته شواهد بسیار زیادی وجود دارد که افزایش رشد ریشه ها را مستقل از اندام های هوایی در شرایط تنش خشکی تأیید می کنند (Krishnamurthy, 2003). در برهمکنش متانول و تنش خشکی بیشترین میزان نسبت وزن خشک ریشه به اندام هوایی متعلق به سطح ۲۵ درصد حجمی متانول در تیمار تنش خشکی بود و کمترین میزان این نسبت مربوط به سطح شاهد (بدون محلول پاشی متانول) در تیمار بدون تنش خشکی بود (شکل ۲). سیستم ریشه ای به دلیل نزدیکی به آب، به عنوان اولین حسگر تنش خشکی محسوب می شود، بنابراین در ایجاد مقاومت نسبت به تنش خشکی نقش مهمی دارد (Gamze et al., 2005). افزایش رشد سیستم ریشه ای در شرایط تنش خشکی در برخی از ژنوتیپ ها، مکانیسمی جهت افزایش مقاومت این ژنوتیپ ها در برابر تنش خشکی محسوب می گردد (Bibi et al., 2009). با توجه به خواص ضد تنشی متانول، این ماده آلی می تواند در افزایش رشد سیستم ریشه ای در شرایط تنش خشکی مؤثر باشد. در تحقیقی که بر روی ژنوتیپ های مختلف نخود صورت گرفت، مشاهده شد نسبت بالاتر وزن ریشه به اندام هوایی در حفظ پتانسیل بالاتر آب گیاه و عملکرد بیش تر دانه در شرایط تنش مؤثر است (Ganjeali and kafi, 2007).

طول ریشه اصلی

نتایج جدول ۲ نشان داد که تنش خشکی و متانول تأثیر معنی داری ($p \leq 0.01$) بر طول ریشه اصلی داشت. اثر متقابل متانول و تنش خشکی معنی دار نشد. در بین تیمارهای محلول پاشی، سطوح مختلف متانول همگی در یک گروه آماری و تیمار شاهد در گروه مجزای دیگری قرار گرفت (جدول ۴). طول ریشه اصلی از جهت بهره برداری ریشه از رطوبت و عناصر غذایی

موجود در افق‌های متفاوت خاک می‌تواند برای گیاه مفید باشد (Ganjeali et al., 2010). در این تحقیق مشاهده شد سطوح مختلف متانول اثر مثبت بر طول ریشه اصلی داشت که این موضوع را می‌توان به افزایش وزن خشک و عملکرد ریشه در استفاده از متانول نسبت داد. در مطالعه بر روی گوجه فرنگی مشاهده شد که محلول پاشی متانول در تمام سطوح باعث افزایش وزن خشک ریشه و ساقه شد (Row et al., 1994). بررسی‌های انجام شده در مناطق خشک پاکستان نیز نشان داد که در گیاه پنبه محلول پاشی متانول به میزان ۳۰ درصد حجمی موجب افزایش طول و وزن خشک ریشه شد (Makhdum et al., 2002).

مجموع طول ریشه‌ها

نتایج جدول ۲ نشان داد محلول پاشی متانول و تنش خشکی بر مجموع طول ریشه‌ها معنی‌دار بود ($p \leq 0.01$). اثر متقابل متانول و تنش خشکی نیز تأثیر معنی‌داری ($p \leq 0.05$) بر این صفت داشت (جدول ۲). در بین تیمارهای متانول بیش‌ترین مجموع طول ریشه‌ها مربوط به سطح ۲۵ درصد حجمی متانول بود که با دیگر سطوح اختلاف معنی‌داری داشت. کم‌ترین میزان این صفت در تیمار شاهد (بدون محلول پاشی متانول) مشاهده شد (جدول ۳). در تحقیقی که بر روی ژنوتیپ‌های نخود صورت گرفت مشاهده شد مجموع طول ریشه‌ها و طول ریشه اصلی در اکثر ژنوتیپ‌ها در شرایط فراهمی رطوبت نسبت به تنش خشکی افزایش یافته است (Ganjeali et al., 2004). در این مطالعه نیز مجموع طول ریشه‌ها در شرایط تنش خشکی نسبت به شرایط بدون تنش کاهش معنی‌داری یافت. در اثر متقابل تنش و متانول بیش‌ترین مجموع طول ریشه متعلق به سطح ۲۵ درصد حجمی متانول در تیمار بدون تنش خشکی بود و کم‌ترین میزان متعلق به سطح شاهد (بدون محلول پاشی متانول) در تیمار تنش خشکی بود (شکل ۱). در مطالعاتی که بر روی چغندر قند صورت گرفت محلول پاشی متانول باعث افزایش طول، اندازه و وزن خشک ریشه در شرایط تنش خشکی شد (Zbiec and et al., 1997).

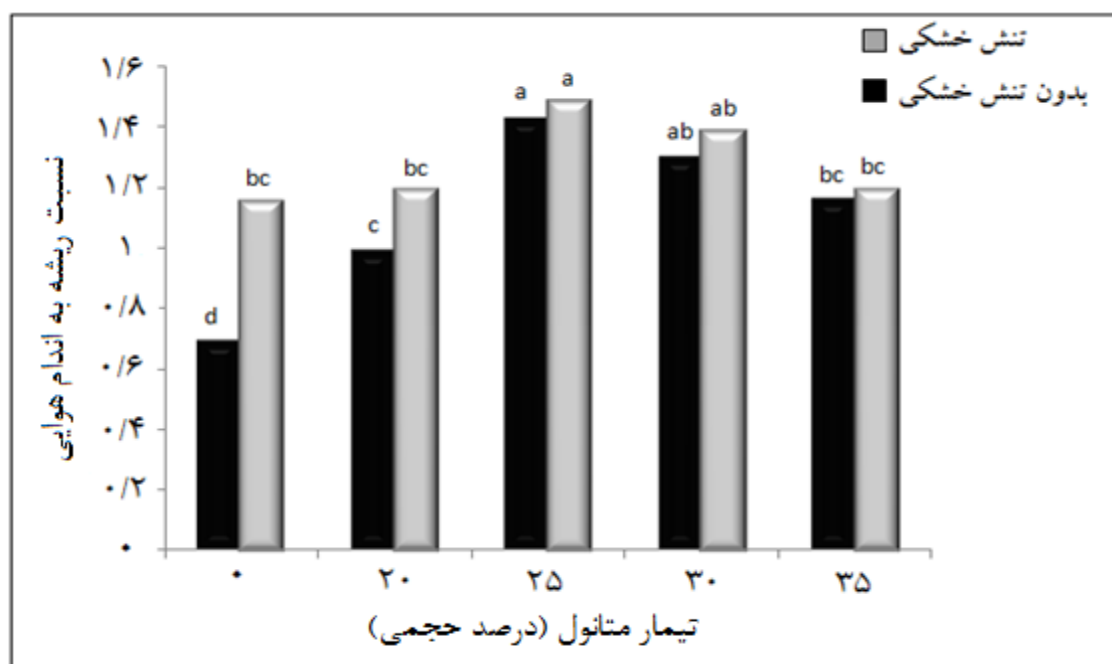
سطح ریشه

نتایج جدول ۲ نشان داد که تیمار محلول پاشی متانول و تیمار تنش خشکی تأثیر معنی‌داری بر سطح ریشه داشت ($p \leq 0.01$). اما اثر متقابل متانول و تنش بر این صفت معنی‌دار نبود (جدول ۲). در بین اثرات ساده متانول، محلول پاشی در سطح ۲۵ درصد حجمی بیش‌ترین میزان سطح ریشه‌ها را داشت و کم‌ترین میزان سطح ریشه متعلق به تیمار شاهد بود (جدول ۳). افزایش سطح ریشه از طریق افزایش سطح جذب می‌تواند کارایی جذب آب و عناصر غذایی را افزایش دهد (Ganjeali et al., 2004). محلول پاشی ۲۰ و ۳۰ درصد حجمی متانول باعث افزایش سطح ریشه (طول و اندازه) در چغندر قند شد (Zbiec et al., 1997). در تحقیقی دیگر بر روی دو رقم نخود سطح ۳۰ درصد حجمی متانول بیش‌ترین میزان عملکرد ریشه را تحت تنش خشکی داشت (Ehyaei et al., 2010). در مطالعه‌ای که بر روی ژنوتیپ‌های نخود، برای

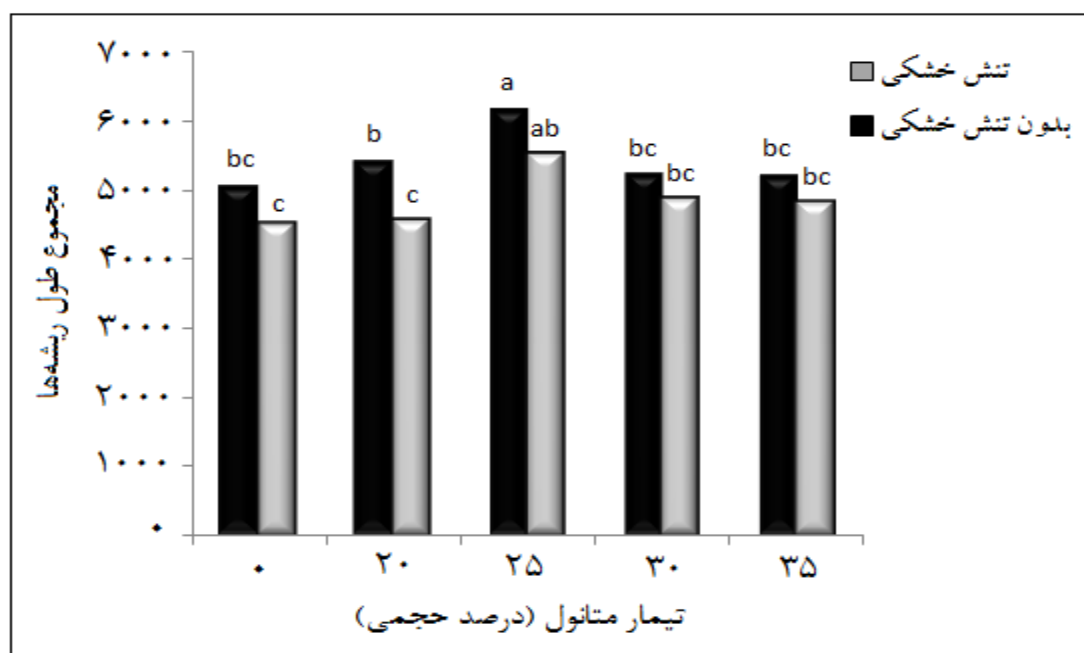
شناسایی ژنوتیپ مقاوم به خشکی صورت گرفت مشاهده شد سطح ریشه در اکثر ژنوتیپ‌ها در شرایط تنش خشکی نسبت به شرایط عدم تنش کاهش می‌یابد (Ganjeali et al., 2004).

نسبت سطح ریشه به سطح برگ

نتایج جدول ۲ نشان داد که تیمار محلول پاشی متانول بر نسبت سطح ریشه به سطح برگ معنی‌دار بود ($p \leq 0.01$). تیمار تنش خشکی نیز تأثیر معنی‌داری ($p \leq 0.05$) بر این نسبت داشت (جدول ۲). اثر متقابل تنش و متانول بر این صفت معنی‌دار نبود. در بین تیمارهای محلول پاشی سطح ۲۵ درصد حجمی متانول بیش‌ترین میزان نسبت سطح ریشه به سطح برگ را داشت که با سطوح ۳۰ و ۳۵ درصد حجمی اختلاف معنی‌داری نداشت. کم‌ترین میزان این نسبت متعلق به سطح شاهد بود (جدول ۳). نسبت بالاتر طول ریشه به اندام هوایی (اندام‌های جذب کننده آب نسبت به اندام‌های مصرف کننده) توان گیاه را برای افزایش تحمل به خشکی بهبود می‌بخشد، لذا اغلب متخصصین فیزیولوژی این نسبت را به عنوان معیاری برای مقاومت به خشکی معرفی می‌نمایند (Ganjeali et al., 2004). سطح ریشه صفت مهمی برای جذب آب و عناصر غذایی در گیاه بوده و سطح برگ به مقدار زیادی تعیین کننده جذب نور و تعرق می‌باشد (Ehyaei et al., 2010). بنابراین نسبت سطح ریشه به سطح برگ ممکن است معیار مناسب‌تری از ارتباط عملی بین ریشه و اندام هوایی باشد (Richner et al., 1996). در مطالعه‌ای که بر روی سویا صورت گرفت، محلول پاشی ۲۱ درصد حجمی متانول منجر به افزایش نسبت سطح ریشه به سطح برگ شد (Mirakhori et al., 2011).



شکل ۱: اثر متقابل متانول و تنش خشکی بر مجموع طول ریشه‌ها



شکل ۲: اثر متقابل متانول و تنش خشکی بر نسبت ریشه به اندام هوایی

نتیجه‌گیری

در این مطالعه نتایج نشان داد که سطح محلول‌پاشی ۲۵ درصد حجمی متانول در اکثر صفات بر سایر سطوح برتری نشان می‌دهد. کاهش میزان آب در خاک از حد ظرفیت زراعی، کاهش معنی‌داری بر کلیه صفات مورد بررسی گذاشت. سطح ۳۵ درصد حجمی موجب کاهش معنی‌داری در صفات مورد بررسی شد، لذا مصرف این ماده در این سطح و بالاتر از آن توصیه نمی‌شود. در کل می‌توان متانول را به عنوان یک ماده ضد تنشی برای گیاه نخود پیشنهاد داد.

منابع

- Bagheri, A., Nezami, A., Ganjeali, A., and Parsa, M. 1997. Agronomy and breeding chickpea. Publications Jahad University of Mashhad. (In Persian), 75-89.
- Benson, A.A., and Nonomura, A.M. 1994. The path of carbon in photosynthesis: methanol inhibition of glycolic acid accumulation. Photosynth. Res, 34: 196.
- Bibi, N., Hameed, A., Ali, H., Iqbal, N., Haq, M.A., Atta, B.M., Shah, T.M., and Alam, S.S. 2009. Water stress induced variations in protein profiles of germinating cotyledons from seedlings of Chickpeas genotypes, Pak. J. Bot, 41: 731-736.
- Downie, A., Miyazaki, S., Bohnert, H., John, P., Coleman, J., Parry, M., and Haslam, R. 2004. Expression profiling of the response of *Arabidopsis thaliana* to methanol stimulation. Phytochem, 65: 2305-2316.

- Ehyae, H.R., Parsa, M., Kafi, M and Nasiri mahalati, M. 2010. Effect of foliar application of methanol and irrigation regimes on yield and yield components of chickpea cultivars. Iranian Journal of Pulses Research, 1: 37-48.
- Gamze, O.K.U., Mehmet Demir, K.A.Y.A. and Mehmet A.T.A.K. 2005. Effects of salt and drought stresses on germination and seedling growth of pea (*Pisumsativum* L.), Turk. J. Agric For, 29: 237-242.
- Ganjeali, A. and Kafi, M. 2007. Genotypic differences for allometric relationships between root and shoot characteristics in Chickpea (*Cicer arietinum* L.), Pak. J. Bot, 39: 1523-1531.
- Ganjeali, A., Kafi, M. Bagheri, A., and Shahriyari, F. 2004. Allometric relationship between root and shoot characteristics of chickpeas seedling (*Cicer arietinum* L.). Iranian Journal of Field Crops Research, 18: 67-80. (In Persian with English Summary).
- Gout, E., Aubert, S., Bligny, R., Rebeille, F., Nonomura, A.R., Benson, A. and Douce, R. 2000. Metabolism of methanol in plant cells. Carbon-13 nuclear magnetic resonance studies. Plant Physiol, 123: 287-296.
- Gupta, U.S. 1984. Crop Improvement for Drought Resistance. Curr. Agric, 8:1-15.
- Hanson, A.D., and Roje, S. 2001. One carbon metabolism in higher plants. Annl. Rev. Plant Physiol. Plant Mol. Biol, 52: 119-138.
- Holland, M.A. 1997. Occams razor applied to hormonology. Are cytokinins produced by plants? Plant Physiol, 115: 865-868.
- Krishnamurthy, L., Kashiwagi, J. and Upadhyaya, H.D. 2003. Genetic diversity of drought avoidance root traits in the mini- core germplasm collection of chickpea. International Chickpea and Pigeon pea Newsletters, 10, 21-24.
- Leport, L., Turner, N.C., Davies, S.L., and Siddique, K.H.M. 2006. Variation in pod production and abortion among chickpea cultivars under terminal drought. Europ. J. Agronomy, 24: 236-246.
- Li, Y., Gupta, J., and Siyumbano, A.K. 1995. Effect of methanol on soybean photosynthesis and chlorophyll. J. Plant Nutr, 18: 1875-1880.
- Makhdom, I.M., Nawaz, A. Shabab, M., Ahmad, F., and Illahi, F. 2002. Physiological response of cotton to methanol foliar application. Journal of Research (Science), Bahauddin Zakariya University, Multan, Pakistan ,13: 37-43.
- Mirakhori, M., Paknejad, F., Moradi, F., Nazeri, P., and Nasri, M. 2010. Effects of foliar application of methanol on *Glycine max* L. Journal of Agro ecology, 2: 236-244.

- Nemecek-Marshall, M., MacDonald, R.C., Franzen, J.J., Wojciechowski, C.L., and Fall, R. 1995. Methanol emission from leaves: enzymatic detection of gas-phase methanol and relation of methanol fluxes to stomatal conductance and leaf development. *Plant Physiol*, 108: 1359-1368.
- Richner, W., Soidati, A. and Stamp, P. 1996. Shoot to root relation in field grown maize seedlings. *Agron. J*, 88: 56-61.
- Rowe, R.N., Farr, D.J., and Richards, B.A.J. 1994. Effects of foliar and root applications of methanol or ethanol on the growth of tomato plants (*Lycopersicon esculentum* Mill) *New Zealand Journal of Crop and Horticultural Science*, 22: 335-337.
- Saxena, N.P., Singh, O., Sethi, S.C., Krishnamurthy, L., Singh, S.D. and Johansen, C. 2005. Genetic enhancement of drought tolerance in chickpea (short note). (WWW. ICRISAT.org).
- Vyshkayy, M., Noormohammadi, Gh., Majidi, A., and Rabii, B. 2008. Effect of methanol on the growth function peanuts. *Special Issue Journal of Agricultural Sciences*, 1: 102-87. (In Persian with English Summary).
- Zbiec, I.I., Karczmarczyk, S. and Koszanski, Z. 1999. Influence of methanol on some cultivated plants. *Department of Plant Production and Irrigation. Agricultural University of Szczecin. Poland*, 73: 217-220.
- Zbiec, I., Karczmarczyk, S. and Podsiadlo, C. 2003. Response of some cultivated plants to methanol as compared to supplemental irrigation. *Electronic Journal of Polish Agricultural Universities*, 6(1): 1-7.